

Biografická kniha

pana Aloise

Dětství

Narodil jsem se 26. září 1924 v Drnovicích u Újezdu u Vizovic. Otec Josef byl rolník. Maminka Terezie byla ženou v domácnosti.

ČESKOSLOVENSKÁ REPUBLIKA
Místní NÁRODNÍ VÝBOR V *Mýstě u Písnic*
OKRES *Val. Klobouky*

ODDACÍ LIST

ODDACÍ MATRICE FARNÍHO ÚRADU CÍRKVE *řím. kat.*
V *Mýstě u Písnic*
VE SVAZKU *8* ROČ. *1908* NA STRANĚ *5* POD ČÍS. ŘADOVÝM *4*
JEST ZAPSÁNO

Den, měsíc, rok a místo uzavření manželství	<i>6. 7. 1908. Mýstě</i>	
Jméno a příjmení	<i>Josef Vojník</i> ženich	<i>Terzie Bedláková</i> nevěsta
Den, měsíc, rok a místo narození	<i>4. 8. 1885 v Dronovicích</i>	<i>15. 7. 1887 v Dronovicích</i>
Stav	<i>svobodný</i>	<i>svobodna</i>
Povolání	<i>rolnický syn</i>	<i>rolnická dcera</i>
Státní občanství	<i>československé</i>	<i>československé</i>
Bydliště	<i>Dronovice</i>	<i>Dronovice</i>
Jména a příjmení, den, měsíc, rok, místo narození a povolání rodičů snoubenců	<i>Josef Vojník, syn, Dronovice a jeho manželka Anna Kocoubová.</i>	<i>Františka Bedláková, dcera, Dronovice a její manžel František Bedlá, syn, Dronovice a jeho manželka Marie Kocoubová, dcera, Dronovice.</i>
Jména a příjmení, povolání a bydliště svědků	<i>Josef Machu, šrotník v Dronovicích, Bednář, Kocák, puškarík v Dronovicích</i>	
Listiny, jimiž byly překážky odstraněny		
Poznámky		

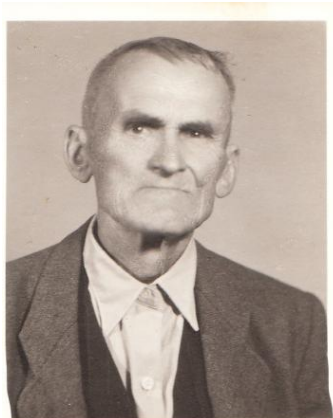
Předseda:

V *Mýstě* dne *14. 2. 1908*

Kučerka Slavíček

Oddací list rodičů p. Aloise

Otec pana Aloise

Musel jsem již od dětství pomáhat na rodinném poli společně se svými pěti sourozenci – Františkou, Josefem, Karlem, Frantou a Janem. Při porodu nejmladšího sourozence maminka zemřela. Staral se o nás otec a matčina sestra. Otec nás vychovával přísně. Když byl opilý, bil nás, proto bych nikdy své dítě neuhodil. Tata však hodně pil a hrál karban a nakonec nás i s domem propil a prohrál. Starost o nás převzala teta. Odstěhovali jsme se do Slopného.

Chodil jsem do školy v Drnovicích. Ve škole byl mým nejlepším kamarádem Karlík, se kterým jsem seděl v lavici. Neustále nedával pozor a hrál si pod stolem s hračkami. Byl velmi šikovný na manuální práci, ale sedět ve škole ho nebavilo. Nebyl moc chytrý. Myslím, že se vyučil zedníkem.

Mým největším zážitkem ve škole bylo, když jsem dostal od pana faráře za odměnu kousek čokolády. Do náboženství a do kostela tenkrát museli chodit všichni.

Ze školy si pamatuji příhodu, kdy jsme se učili o zvířatech a děti přinesly do školy různé zvířata, které venku chytily – kosa, žábu, pulce, kočku, vrabce, žížaly. Pan řídící se zlobil a museli jsme zvířata pustit. V zimě jsme ve škole měli službu na topení - sekali a nosili jsme dříví, zatápěli v kamnech.

Na poli jsem se sourozenci pásal zvířata – krávy, ovce a husy. Na hry bylo málo času. Hned po příchodu ze školy jsem musel pomáhat na poli nebo se starat o zvířata. S kamarády jsme hrávali nejčastěji kuličky, schovávanou nebo lozili po stromech.

V dětství mě pokousal pes, od té doby se psů bojím a nemám je rád.

Mládí

Ve čtrnácti letech jsem odešel do Zlína, kde jsem pracoval v baťovských závodech. Bydlel jsem na chlapeckých internátech a po večerech navštěvoval Baťovu školu práce. Domů do Slopného jsem ale jezdil pořád.

Staral jsem se sám o sebe. Pracoval jsem jako dělník. Ve Zlíně jsem byl zaměstnaný i v období války. Práce v závodech mě moc bavila. Obuvi jsem se věnoval až do důchodu.

Zlínské internáty

PROTEKTORAT BÖHMEN UND MÄHREN
PROTEKTORÁT ČECHY A MORAVA

Land: *Morava*
Země: *Morava*
Bezirk: *Uh. Brod*
Okres: *Uh. Brod*

Zahl: *644*
Číslo: *644*

HEIMATSCHHEIN • DOMOVSKÝ LIST

womit von der Gemeinde
jímž obec

Domovice

bestätigt wird, dass
potvrzuje, že

Name u. Vorname: *Alois Olijník*
Jméno a příjmení: *Alois Olijník*
Beruf: *dělník*
Povolání: *dělník*
Tag, Monat u. Jahr der Geburt: *26. září 1924.*
Den, měsíc a rok narození: *26. září 1924.*
Geburtsort: *Domovice*
Místo narození: *Domovice*
Stand (ledig oder verheiratet): *svobodný*
Stav (svobodný-á, ženatý, vdaná): *svobodný*

IN DIESER GEMEINDE DAS HEIMATRECHT BESITZT,
welches durch*)

MÁ V TĚTO OBCI PRÁVO DOMOVSKÉ,
jehož nabytí-a*)

z rozsvinnu po otci Aloisovi Olijníkovi erworben hat.
 Domovice den *20. září* 19 *41*
 dne

Für die Gemeinde: Jménem obce:

Alois Třílák
Gemeinderat — radní.

Jan J. J. J.
Gemeindevorscher — starosta.

Alois Olijník

Eigenhändige Unterschrift des Eigentümers des Heimatscheines.
Vlastnoruční podpis majitele domovského listu.

- *) Erwerbungsgründe: 1. Geburt (nach dem Vater — nach der Mutter), 2. Beschluss der Gemeindevertretung (Datum und Zahl), 3. Verleihung eines definit. Dienstpostens bei einer öffentlichen Behörde (Datum und Zahl des Dekretes), 4. Verheiratung mit einem Gemeindeangehörigen (Vor- und Zuname).
- *) Důvody nabytí: 1. Zrození (po otci — matce), 2. Usnesení obec. zastupitelstva (datum a číslo), 3. Propuštění definit. místa služebního při veřejném úřadu (datum a číslo dekretu), 4. Provdání za příslušníka obce (jméno a příjmení).

Formular zum § 5.
Formulář k § 5.

Z. 45064/1-42
Čís.

Bescheinigung Osvědčení

über die Protektoratsangehörigkeit.
o protektorátní příslušnosti.

Vor- und Zuname Alois Olejník
Jméno a příjmení
Beschäftigung (Beruf) Arbeiter
zaměstnáním (povoláním) dělník
geboren (Tag, Monat, Jahr, Ort und pol. Bezirk der Geburt) 26. September 1924
narozený (den, měsíc, rok, místo a pol. okres narození) 26. září 1924
ing. Dornowitz, pol. Bezirk ung. Brno
Dornowitz, pol. okres uh. Brno
aus der Heimatgemeinde Dornowitz, pol. Bezirk ung. Brno
z domovské obce Dornowitz, pol. okres uh. Brno
wohnhaft in der Gemeinde Sloupně pol. Bezirk Zlín
bytem v obci Sloupně pol. okres Zlín
ist
jest

Angehöriger des Protektorates Böhmen und Mähren.
příslušníkem Protektorátu Čechy a Morava.

In dieser Angehörigkeit folgt (folgen) ihm seine Ehegattin
V této příslušnosti sleduje(i) ho manželka

geboren am / des Jahres / in /
narozená dne / roku / v /
pol. Bezirk / und die minderjährigen Kinder (Namen und
pol. okres / a nezletilé dívky (jména a data narození)
Geburtsdaten) /

ledig - svobodný

Landes- (Bezirks-) Behörde in Zlín
Zemský (okresní) úřad v Zlíně

den 12. V. 1942
dne

Für den Bezirksheptmann
Za okresního hejtmana:

[Handwritten signature]

Ve dvaceti letech jsem byl povolán na vojnu. Bylo to v roce 1946. Sloužil jsem dva roky na Slovensku v Košicích. Na cimře jsme si museli topit ve starých kamnech, bylo nás tam až 20 vojáků. Spali jsme na starých palandách, se slaměným strožochem i slaměným polštářem. Jedli jsme z ešusů, jídlo vůbec nebylo dobré. Na snídani jsme měli bílou kávu a vánočku. Stejně jídlo snídám občas i teď.

Cigarety, které jsem na vojně fasoval, jsem měnil za jídlo (chleba) s dalšími vojáky. Kouření nemám rád a nikdy v životě bych nekouřil.

Pamatuji si na kamaráda z vojny, cigána Bongilaje. Byl z východního Slovenska. Poprvé jel vlakem až na vojnu. Neuměl číst ani psát. Jedl jen lžičkou, nikdy nejedl příborem.

Pan Alois foto z vojny

Ve Slopném bydlel můj nejlepší kamarád z mládí, byl umělec – sochař a malíř. Dělal pomníky na Dukle. Chtěl mi udělat i bustu. Když ji dokončoval, tak mu spadla a rozbila se. Druhou už nedělal.

Pan Alois s přáteli

Dospělost

Po návratu z vojny jsem se vrátil pracovat do Zlína do Obchodu obuvi. Nejprve jako dělník, později jsem se vypracoval na pozici skladníka. Rád jsem chodil na pracovní schůze. Vždy jsme tam měli výborné chlebíčky. Se spolupracovníky jsme byli na výletě v Jeseníkách.

34. budova Obchod obuvi

Mou první a zároveň poslední láskou byla Lidka. Poprvé jsme se viděli na svatbě jejího bratrance. Poté jsme se potkali, když jsem byl u kamaráda ve Vizovicích. Jela zrovna s bratrem na voze s koňmi. Když jsem ji potkal, bylo to jako bych ji znal celý život. Dlouho jsme si povídali. Pracovala jako švadlena. Chodil jsem za ní ze Slopného přes hory často i po tmě. Noc jsme spolu trávit nemohli.

Pan Alois s budoucí manželkou v době, kdy spolu chodili.

Svatbu jsme měli 23. února 1952. Oddání jsme byli na národním výboru ve Vizovicích. Na svatbě jsem si s manželkou i zatančil, jinak ale netancuju. Svatba byla velká. Lidka pocházela z 10 sourozenců.

Místní národní výbor v e Vizovicích

Zn.: 213.-III-Pol -M Dne 23.II.1952

Výpis z knihy manželství
I. 1952 sv. roč. str. 42, č. řad. 4

Místního národního výboru v e Vizovicích okres Gottwaldov

~~farního úřadu církve~~ Dne 23. února 1952 byli oddáni u místního národního výboru v Vizovicích farního úřadu církve

v e Vizovicích (jméno a příjmení) Alois Olejník

roz. narozený dne 26. září 1924 v Drnovicích

a (jméno a příjmení) Ludmila Pšenčíková roz. narozená dne 18. II. 1929 v e Vizovicích

Snoubenci se dohodli, že budou užívat společného příjmení "Olejník"-ová

Snoubenci budou užívat každý svého dosavadního příjmení a proto se dohodli, že jejich děti budou užívat společného příjmení

Jen pro úřední potřebu.

Předseda: *M. Černý*

Místní národní výbor ve Vizovicích, okres Gottwaldov

Čís. skl. 3211
Min. vnitřní-úřední tiskoviny — 119-50 — 274100.

Po svatbě jsme bydleli v domě u Lidčině nevlátní sestry a jejího manžela

Hlavenkových - ve Vizovicích na Štěpské. Švagrová byla švadlena a švagr pánský krejčí. V domě měli i salón. Byli bohatí, měli televizi. Vždy jsme se na ni v neděli chodili dívat. U švagrů jsme bydleli i s dětmi až do roku 1973.

S manželkou, syny a švagrovou p. Hlavenkovou

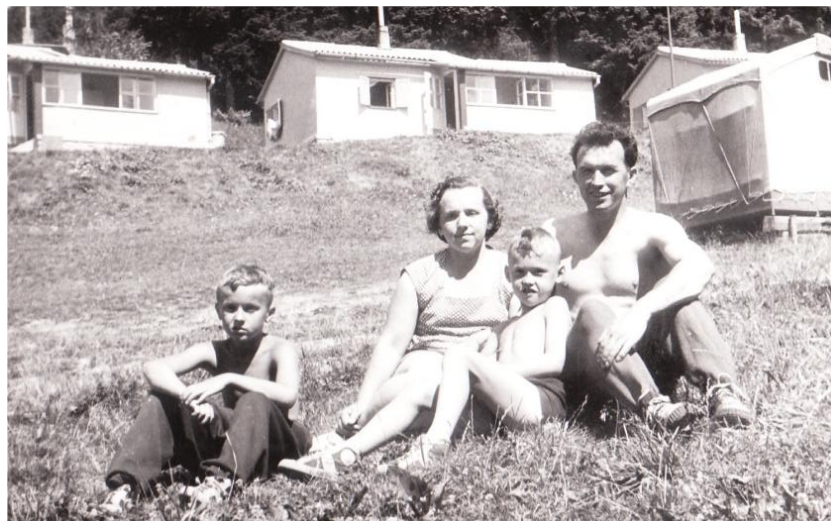

Rok po svatbě se nám narodil syn Jiří, bylo to 1. 1. 1953. Jiří stejně jako já pracoval ve velkoobchodě obuvi, udělal si i vysokou školu a je z něj inženýr. Společně s manželkou Alenou, která pracovala jako letuška mají syna Radima. Od vnuka Radima mám i pravnoučata.

Druhý syn Milan se narodil 26. 3. 1955. Vyučil se automechanikem, spolu s manželkou Emou mají 2 děti Ondru a Verču.

Chlapci (synové) měli u domu spoustu kamarádů. Blízko ulice, kde jsme bydleli, se postavilo nové sídliště. Hodně jsme se kamarádili se sousedy Kuchyňkovými. Spolu s panem Kuchyňkou jsme dětem postavili na naší zahradě malý kamenný hrad. Tenkrát byly takové hrady moderní. Chlapcům jsem dovolil chovat v kádi u pumpy také vodní želvu, kterou jim ale někdo ukradl.

Se syny a přáteli Habrovými ze Zlína a jejich dětmi, jsme jezdili na společnou rekreaci na Královec.

V roce 1968 jsme začali stavět vlastní dům ve Vizovicích na ulici Partyzánské. Pozemek, na kterém jsme stavili, byl odkoupený od rodiny manželky. Její rodný dům je pod parcelou, kde jsme stavili. Na stavbě nám pomáhala spousta známých i oba synové. Do domu jsme se stěhovali v roce 1973.

Stavební úřad Městského nár. výboru ve Vizovicích

Č. j. 582/73/M

Ve Vizovicích dne 26.3.1973

Olejník Alois a Ludmila

Slušovská ul.č.785

Novostavba rod. domku o dvou
bytových jednotkách /1+2/1+2/.

Vizovice.

Věc: **Povolení k uvedení stavby do trvalého provozu (užívání), st. pl. č. p.č.444/1 a 443**
k. ú. Vizovice

Přílohy: 1/Kolaudační protokol o stavu komínů -DNKON ze dne 22.3.73.
2/Elektroinstalace - osvědčení OSP Gottwaldov ze dne 9.3.73.
3/Ústřední topení -Stavba Vsetín ze dne 13.3.1973 Zn.Tr/MH.

Stavební úřad MěstNV ve Vizovicích vyhovuje Vaší žádosti ze dne 10.3.1973

a vydává Vám na základě místního šetření provedeného dne 23.3.1973 /viz.zápis/
ve smyslu § 26, vládn. nař. č. 8/56 Sb., a vyhl. č. 243/57 Ú. l., povolení k uvedení stavby rod. domku
do trvalého provozu (užívání) za předpokladu, že odstraníte bezodkladně, nejdéle však do
tyto zjištěné závady a nedodělky pro úplné dokončení stavby:

1/Oplechovat dveře na půdu a do kotelny -termín 31.3.1973
2/Provedení venkovní omítky - termín 31.12.1974.

Investorovi se ukládá povinnost odstranit shora uvedené vady a nedodělky a jejich odstranění
písemně oznámit do stanoveného termínu stavebnímu úřadu MěstNV ve Vizovicích.

Rozhodnutí o přípustnosti stavby bylo vydáno dne 26.3.1973

kým MěstNV stavebním úřadem pod č. j. 582/1970/6-18.

Pro objekt se přiděluje čp. 814, které připevněte při vchodu z uliční části a proveďte ve
smyslu ust. vyhl. č. 93/1970 Sb., o rozměrech 25×20 cm z trvanlivého materiálu, bílý podklad,
černá obruba, černé arabské číslice, vysoké 10 cm.

Zaměření novostavby bylo objednáno u Střediska Geodézie v Gottwaldově
dne 14.3.1973

Proti tomuto rozhodnutí lze podat odvolání do 15 dnů ode dne jeho doručení k odboru výstavby
ONV v Gottwaldově prostřednictvím stavebního úřadu MěstNV Vizovice.

Upozornění: veškeré změny v zastavěné ploše a vybavenosti bude nutno ihned po obdržení tohoto rozhodnutí na-
hlásit účtárně MěstNV Vizovice, z důvodu případné změny sazby. Této povinnosti podléhají i novostavby rodinných
domků, jež jsou od daně osvobozeny.

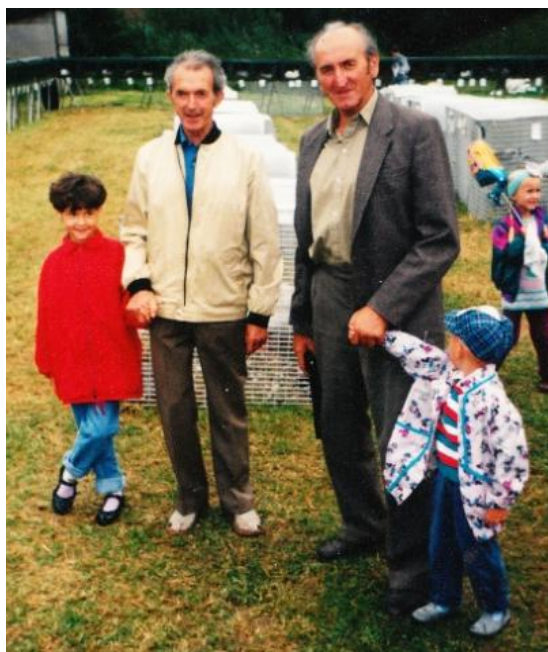
Rozhodnutí se zasílá:

- 1) majitel Olejník Alois hospodářsko-správní odbor
- 2) majitelka Olejníčková Ludmila vedoucí: Jaroslav Bělák
- 3) účtárna MěstNV Vizovice za: Rudolf Macháček,
- 4) SG Gottwaldov vedoucí stavebního úřadu

V domě s námi bydleli oba synové, i když už měl Jirka děti. Milan jezdil často na montáže po republice. Jiří spolu s manželkou měl celé horní patro domu pro sebe a rodinu. Spoustu času jsem trávil s vnukem Radimem. Máme spolu velmi pěkný vztah. Poté, co Jiří získal byt v Holešově a přestěhoval se. Nastěhoval se do domu syn Milan s manželkou.

Velmi jsme se přátelili se sousedy Mazůrkovými, kteří bydleli vedle nás. Měli jsme výborný sousedský vztah.

Mým velkým koníčkem bylo chovatelství drobného zvířectva. Byl jsem zakládajícím členem tohoto spolku ve Vizovicích, bylo to v roce 1964. Někdy tenkrát jsem byl zvolen jako místopředseda spolku. Po roce jsem se vzdal funkce místopředsedy a stal jsem se jednatelem. Tuto funkci jsem vykonával až do roku 2000, kdy jsem ve spolku působil jako čestný člen. Každoročně jsme organizovali výstavu zvířat, která byla tradičně součástí slavného vizovického Trnkobraní. Vystavovali se zde nejrůznější druhy holubů, králíků, slepic a bažantů. Součástí akce byla také tombola s cenami. Tombolu měly rády hlavně děti. Choval a vystavoval jsem králíky – činčily, kalifornáky, zlaté bažanty, kury domácí, zakrslé slepice zvané liliputky. Když jsem končil s chovem výstavních liliputek, domluvil jsem si na poslední výstavě kupce. Ráno si měl pro slépký přijít, ale všechny byly zakouslé kunou. Kuna měla skrýš na seníku nad kurníkem, ale nikdy nám nic nezakousla. Tak z prodeje sešlo. Spousta mých přátel ze spolku již zemřela a mladí o něj neměli zájem. Proto zanikl.

Jsem členem spolku zahrádkářů. U domu máme zahradu. Od zahrádkářů jsem si pronajal malé políčko nedaleko domu. Pěstoval jsem řepu pro králíky a brambory. Na zahradě u domu pěstuji ovocné stromy, keře, zeleninu a ovoce. Na předzahradce před domem měla manželka květiny.

K lékaři jsem vždycky chodil jen v nejnútnejších případech. V roce 1978 jsem byl na operaci se žaludečními vředy. Před operací jsem musel vypít skleničku sádry. Ležel jsem ve svitovské nemocnici v budově 31. Hospitalizovaný jsem byl 14 dní.. Vnuk Radim měl z mého návratu z nemocnice velkou radost. Když jsem odpočíval na váleňdě v kuchyni, skočil mi na břicho. Byla to ta nejhorší bolest, kterou jsem zažil. Musel jsem nějakou dobu dodržovat dietu. Vždycky jsem měl rád maso v různých podobách – ovar, bůček, klobásy. Všechno svoje oblíbené jídlo včetně chlebíčků jsem musel omezit. Po operaci jsem dostal lázeňský pobyt v Karlových Varech. Do Varů jsem letěl letadlem z Holešova. V lázních jsem byl 3 týdny. Všechno bylo zadarmo. Chodil jsem na procedury a musel jíst dietní jídla. Lidce jsem přivezl solné růže.

Vřídelská kolonáda v Karlových Varech (foto 1978)

V roce 1981 jsem měl velký úraz. Šel jsem na autobus do práce. Byla zima. Upadl jsem na ledu na mostě. Rozbil jsem si hlavu, úraz vyšetřovala i policie. Měl jsem pochroumanou lícní kost. Marodil jsem asi 2 měsíce.

Stáří

Po odchodu do důchodu jsem začal pracovat jako hlídač na dřeváčce ve Vizovicích. Dělal jsem topiče, hlídače a vrátného v jedné osobě. V práci jsem se střídal s kamarádem Vlastíkem Turečkem, který bydlel kousek od nás.

V roce 1992, když se narodil vnuk Ondřej, jsem natíral okapy na garáži. Když jsem lezl dolů, spadl jsem na zem. Od té doby je košík, ve kterém jsem měl barvu, i žebřík modrý. Naštěstí se mi nic, krom pár modřin nestalo.

Vždycky, když mě něco bolelo, i teď když mám bolest, dám si na to alpu. Vnitřně se léčím slivovicí. Když jsem měl horečku, dávala mi Lidka, když ještě žila, do dlaní rozpůlenou cibuli a zavázala to kapesníkem, aby vytáhla horkost z těla.

Když byly vnoučata malá, jak Radim od syna Jiřího, tak později Verča a Ondra od Milana, často jsem si s nimi hrával. Ukazoval jsem jim práce na zahradě i v dílně. Učil jsem vnoučata, jak poklízet zvířata.

V roce 1999 zemřela po těžké nemoci manželka. Po smrti Lidky jsem čekal, kdy se objeví, bylo to jako by pořád bydlela doma. Bylo to těžké.

Teď bydlím ve svém domě společně se synem Milanem a jeho rodinou. Navštěvuje mne také syn Jiří s rodinou. S domácností mi pomáhá rodina. Obědy mi vozí pečovatelská služba. Práci na zahradě už nezastanu. Jednou za čas navštěvuji přátele tady ve Vizovicích nebo přijdou na návštěvu za mnou. Naštěstí mi nohy ještě v rámci možností slouží.

Rodokmen

